

— Въ такъвъ случай Вамъ се слѣдваше, да свалите отъ прозореца обявлението. Не е хубаво тъй да се прави.

— И азъ самъ зная, че не е хубаво отговорилъ Налитаевъ.

— Ако Ви сами съзнавате, че не е добро; то защо не сте свалили писаното?

— Какъ извикалъ Раздубевъ, който до тогава не казалъ ни дума въ този разговоръ:— мигаръ тѣзи обявления не се свалени още? Заповѣдайте Василе Ивановъ, начаса да ги смъкнатъ. Ний никога не можемъ да гарантираме за материй, които навѣрно, незнаемъ избѣлеватъ ли или не. Какво ще кажете още Г-жа? Обърналъ се вече Раздубевъ самъ къмъ дамата.

— Нищо не искамъ . . . ще дода другъ пътъ при Васъ отговорила съ цѣль дамата, като излизала изъ магазинята.

Току щомъ излѣзла тя изъ вратата на магазинята, Раздубевъ, като бѣсенъ се спусналъ къмъ Налитаевъ, който съ все сърдце се заловилъ да сваля написаното отъ материята.

— Азъ Ви моля да оставите това! извикалъ Раздубевъ:— каква фантазия е дошла въ главята Ви, да говоришъ на тази дама, че материята избѣлѣва?

— Знаете това е право: При Васъ се оплаква вчера една мишурийка за това.

— Но тебе се не слѣдва да казвашъ това на купувачитѣ: остави ги нѣка първомъ ку-